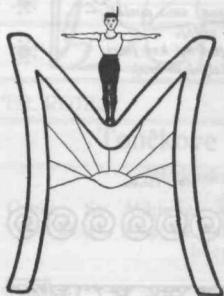

E—A:

Kdaj se človek začenja starati?

onakovski profesor Müller razpravlja v znanstvenem časopisju o gorenjem vprašanju, ki učenjaki doslej še niso enako odgovorili nanje. Imenovani profesor pravi:

Ker se do danes znanstvenikom ni posrečilo, da bi zanesljivo ugotovili, v katerih letih začenja človek postajati star toliko v telesnem, kolikor v duševnem pogledu, se hočem nekoliko pomuditi pri tem vprašanju z zgodovinskega gledišča. Glasoviti grški učenjak in zdravnik Hipokrat je trdil, da človek postaja star šele v 70. letu svojega življenja, dočim Rimljan Varo jemlje 60. leto za to mejo. Po njegovem predlogu so bili v Rimu vsi možje s šestdesetim letom oproščeni in izločeni iz javnih služb. Modrijan Solon trdi, da je človek v 28. letu na višku svoje telesne moči, po trditvi učenjaka Aristotela pa med 30. in 36. letom, a kar se tiče duševnih sil, da so se najbolj razvile v 50. letu. Ameriški raziskovalec Osler trdi na podlagi svojih proučevanj, da je človek telesno najkrepkejši med 25. in 40. letom, a isto velja tudi za duševne sposobnosti, ki po 40. letu padajo. V dokaz za to navaja dejstvo, da prihajajo vsa znamenitejša odkritja in izumi od ljudi izpod 40. let.

Naj bo kakor hoče, trdi profesor Müller, je upadanje telesnih in duševnih sil odvisno v prvi vrsti od prirode in od osebnih lastnosti vsakega posameznika. Vsakdo se počuti mladega in čvrstega, dokler more nemoteno opravljati svoje dolžnosti. — Končno pa, kdo med nami hoče odkrito priznati, da je — star?! Vsi bi bili radi vekomaj mladi, saj je mladost najlepše, kar ima ubogo človeško življenje!

Naš ded.

*Oblaček na vzhod hiti beli —
gotovo gre deda iskat,
oj, našega deda, ki vzela
s seboj ga je lanska pomlad.*

*V koleselj konjička je vpregel
in z bičem zapokal: „Hijó!“ —
Potegnili iskri konjiči —
in deda, ah, več ni biló . . .*

*Vinograde tri na Delenjskem
na Tržki gorici ima;
ne da jih naš ded, ne proda jih
za bisere vsega sveta.*

*Tam pred zidanico prepeva
in z bratci se ded veseli;
tam lepo črlikaajo murni,
in solnce se žarko iskri.*

*Pod brajdo prepevali bomo
tam z dedkom vesel mi vsi
na Tržiški gorici, kjer samo
veselje pod trto kipi . . .*

*Pozabil naš dedek na nas je,
ki čakamo tu ga težkó.
Poslali že ptice smo k njemu —
a plíc k nam nazaj ni biló.*

*Oblaček zdaj ponj smo poslali —
a če ga ne bó sedaj,
s konjiči za njim mi kar jutri
popeljemo v daljni se kraj.*

Jos. Vandol.

Na straži.

*Vse tiho polje... nočni čas...
Na nebu zvezdice žare —
tako ljubo, tako sladkó
o zlatih časih govore.*

*A jaz stojim in v noč strmim —
kof bila bi moj sladki sen —
sredi spominov daljnih, rož
uvelih, tih in osamljen.*

*Vse tiho polje... Nočni čas...
Nihče ne ve, kako sem sam,
a misli moje plavajo
v daljave trudne bogvekam...*

Josip Kralj.

